

סלון בנושא ערבות הדדית

הוראות הפעלה

תקופת השואה מלאה בסיפורים של כאב וסבל רב, ועם זאת אנחנו גם מוצאים סיפורים רבים של ערבות הדדית, סולידריות ועזרה לאחר. בסלון זה נרצה לדון בשאלה מה גורם לאדם לראות את האחר ולהפנות את תשומת הלב אל נקודות האור של בחירה בערבות הדדית וסולידריות, הבאות ליצור חברה טובה יותר.

1

שאלות פתיחה

- מומלץ לבחור 1-2 שאלות המתאימות לאופי שלכם ושל האורחים בסלון, בהתאם להתפתחות השיח
- מהי ערבות הדדית בעיניי?
- מה המקום של ערבות הדדית בחיים שלי?
- האם אני יכול לחיות בחברה ללא ערבות הדדית?
- כיצד ערבות הדדית עוזרת לי בשעת משבר?
- מה אנחנו יכולים ללמוד על ערבות הדדית דרך סיפורי השואה?
- מה מניע אדם לעזור לאחר?

קריאת כיוון

2

מומלץ להקריא את הטקסט הבא במהלך הדיון:

ישראל גוטמן כותב על המצב בגטו ורשה:

"בגטו חלה חרפה מיידית ותלולה במצבם של חברי תנועה רבים. מעגל הרעב הקיף עשרות חברים. כמעט בכל גודד נמצאו שנתייתמו ממשפחותיהם. בראשית חורף 1941 מת אחד החברים מגדוד "תל-עמלי", ולשאלה – מה גרם למותו, נמצאה רק תשובה אחת: הרעב. יותר ויותר הציקה ההרגשה, כי יש משהו פגום במידת הערבות ההדדית. לא דובר על כך הרבה, כמעט שאין למצוא ללבטים אלה זכר בעיתונות המחתרתית.

הפעולה כאילו נעשתה באורח ספונטאני. המטבח בקיבוץ התחיל לבשל לא רק לחברי הקיבוץ. כך היה אצל אנשי 'דרור-החלוץ' בדז'לנה וכך בקן השומרי בנאלבקי. שעות רבות עמד על הכיריים סיר מרק גדול והדלת הייתה פתוחה בפני כל חבר תנועה. מרדכי וחברי הנהגה אחרים אף הם באו לאכול ליד השולחן המשותף. כאשר הופיע בפעם הראשונה חבר מהסס, נבוך, שנעמד בפרוזדור, מנסה צעד ומפנה את ראשו חזרה לדלת, מיד השגיחה בו הטבחית. היא התייצבה לעומתו, מחייכת וגוערת כאחת: 'תזדרז, המרק חם, עוד מעט יצטנן ויפסיד את טעמו. בוא, נסה מהאוכל שאני בישלתי.' והנה כבר יושב החבר אצל השולחן ולפניו צלחת מרק מהביל ולצדה פרוסת לחם."

מתוך: "מרד הנצורים" ישראל גוטמן

4

שאלות עומק

- זו ההזדמנות להתעמק קצת יותר בשיח. בחרו 3 שאלות שתרוצו להתעמק בהם
- מה הכוחות שיש לאנשים כדי לקיים ערבות הדדית בסיטואציה הישרדותית?
- מה יכול להיות פגום בערבות הדדית?
- למה בכלל לתת לאחר בזמן משבר?
- מה יכול לקרות בחברה במצב הישרדותי?
- מה התפקיד של הפרט בהגנה על בני עמו?
- איך הייתי רוצה לראות את הערבות ההדדית בחברה הישראלית?
- באיזה חברה הייתי רוצה לחיות?

מה אני יכול לעשות הלאה
בשביל ערבות הדדית?

